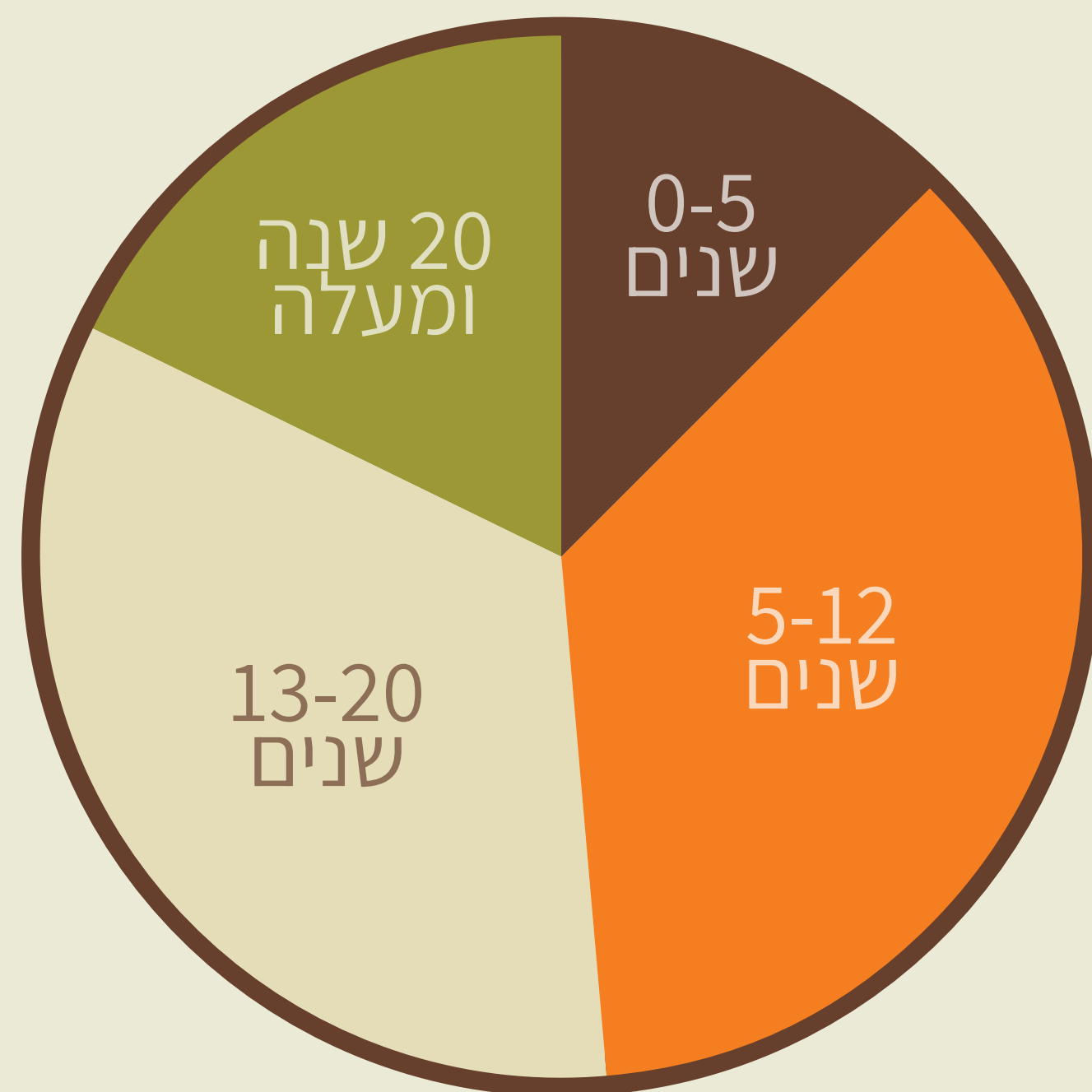

מאמאקבע

סקר משפחות הקבע

שנמצאות בזוגיות

עם איש קבע

על הסקר ענו מעל

1,100 ↑

נשים

20 שנים ומעלה

13-20 שנים

5-12 שנים

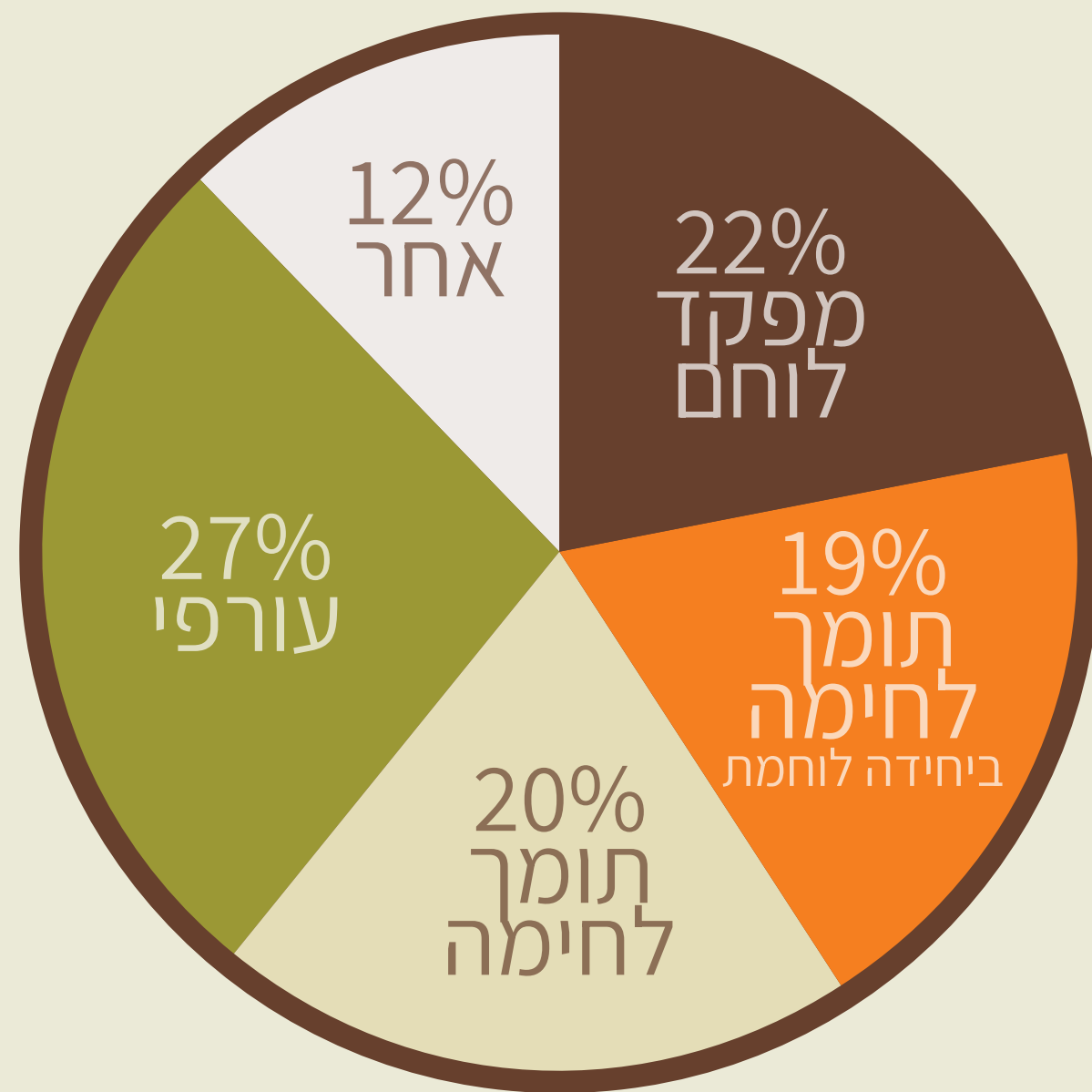
0-5 שנים

שמשרת כבר

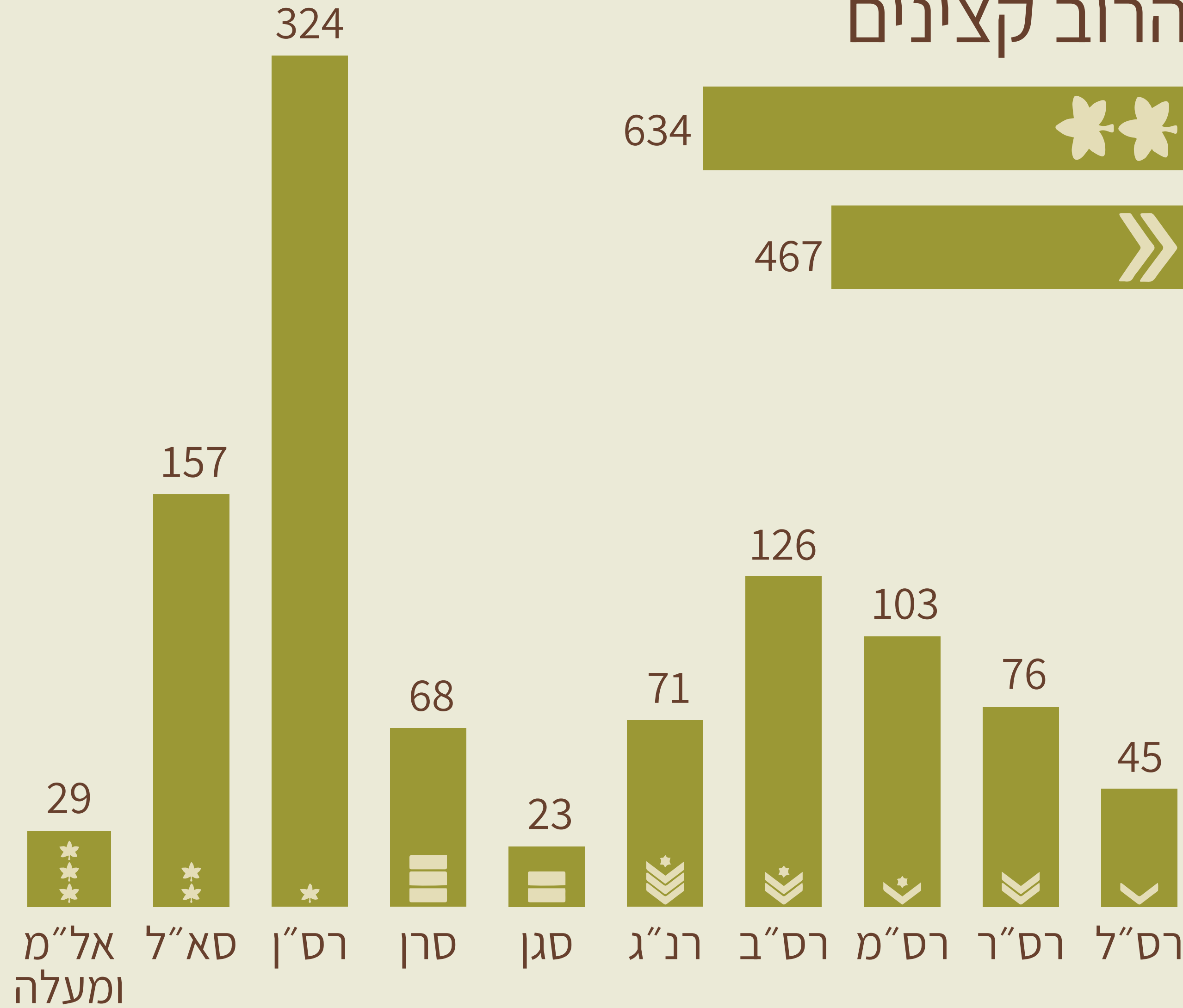
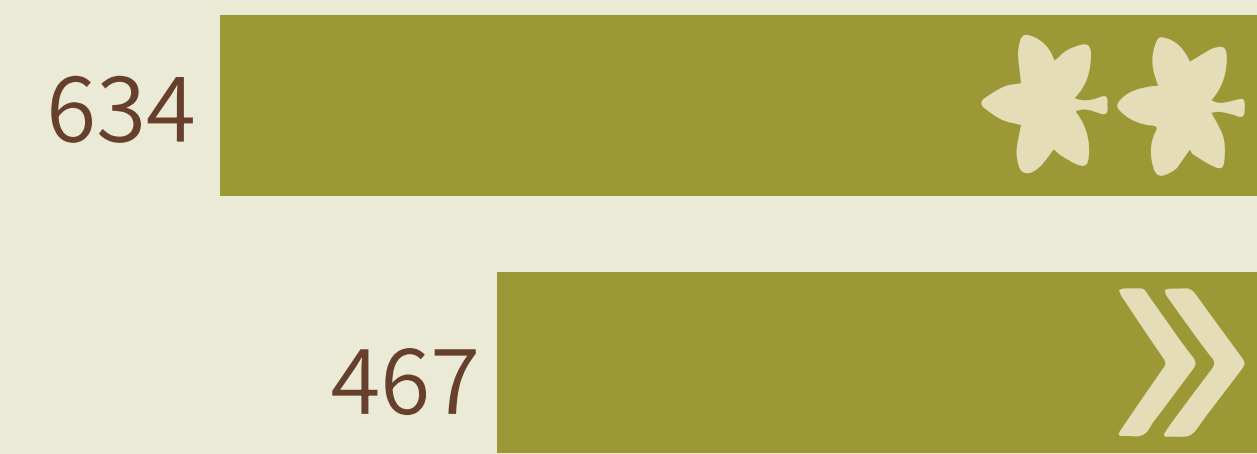

הרוב קצינים

בתפקיד

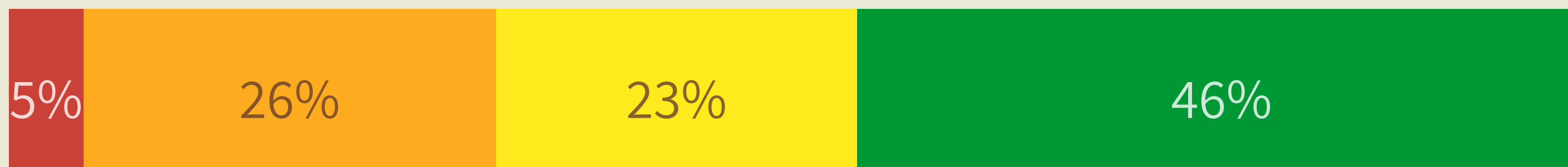

*אחר - לרוב לא ידעו לסווג
 **גם תפקידים עורפיים נעשו קדמיים יותר
 לאור הלחימה

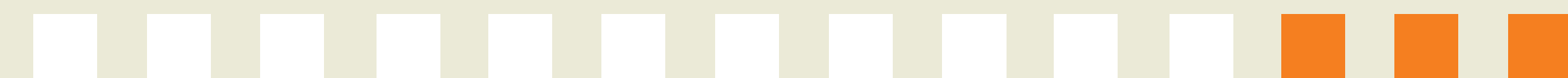

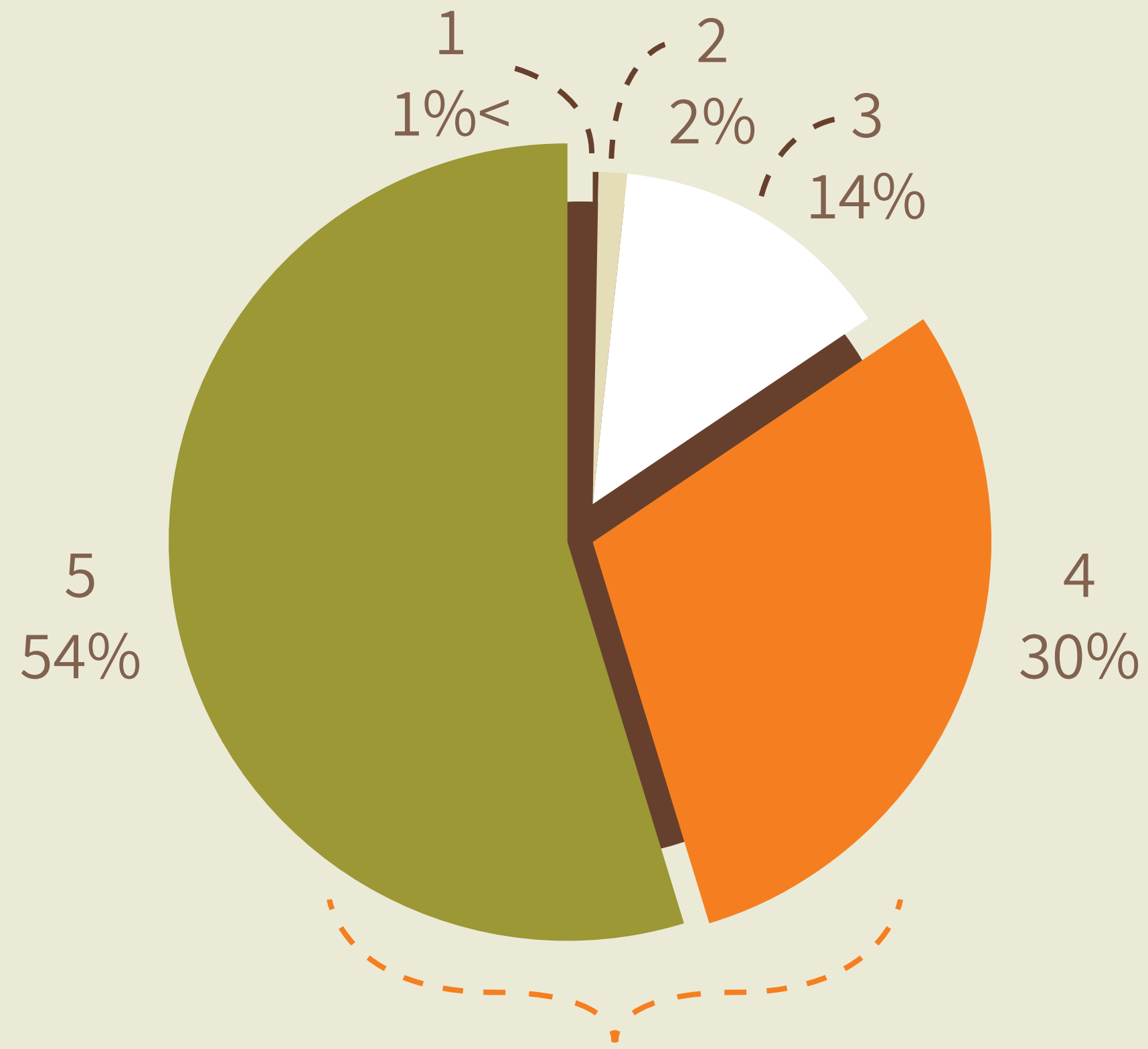
אחר/לא ענו: 84

אזור מגורים
* לפי פיקוד העורף

84% מהנשים דיווחו על פגיעה משמעותית בשגרת חייהן

עד כמה את חשה
ששגרת חיך השתנתה
מאז תחילת המלחמה?

1 - במידה מעטה מאוד | 5 - במידה רבה מאוד

מה הדבר הכי משמעותי שהשתנה בשגרת המשפחה מאז המלחמה?

"בעלי לא פנוי לכלום שקשור לבית! אפילו לא לקחת את הילד לחצי שעה לרופא. אני ממשרה מלאה בעל כורחי עובדת כרגע 3 ימים בשבוע בגלל בלתימים של הבית שאין עם מי לחלוק. עברנו באוגוסט דירה. מלגור צמוד למשפחה שלי לגור לקרוב לבסיס מתוך זה שעבר לתפקיד שהרבה יותר מאפשר זמן בית, ועכשיו בכלל אין לי במי להיעזר- לא במשפחה שלי ולא בו"

קושי בתפעול
הבית לבד

55%

קושי נפשי ורגשי
לאישה ולילדים

62%

קושי בהתנהלות
עם ילדים בבית ללא מסגרות

30%

פגיעה בהכנסה
בעקבות היעדרות בן הזוג

33%

איזה סיוע יהיה הכי משמעותי עבורך בימים אלו?

"נותרתי ללא שום עזרה, אמורה לחזור מחופשת לידה אחרי לידת תאומים ואין שום סיכוי שאצליח לארגן 4 קטנטנים בבוקר לבד. לכל תקלה הכי קטנה צריכה לקרוא לאיש מקצוע ולשלם כי בעלי לא נמצא כדי לתקן. ישנה לבד עם הילדים בלילות מה שמגביר את רמת העייפות, החרדה והפחד. הילדה הגדולה שלי מתחילה בקרוב טיפולים רגשיים בעקבות העלמות של אבא מהבית והטיפולים האלו עולים כסף"

72% סיוע כלכלי לתפעול הבית

34% החלת חוק "שעת המילואים" (שעת היעדרות) גם עליהן

30% תמיכה נפשית

32% סיוע וחיזוק ההכרה בקושי המשפחות מול המעסיקים - שעת היעדרות שתוגדר בחוק ועידוד מעסיקים לעבודה היברידית

25% פיצוי על אובדן הכנסה בשל העדרות בן הזוג

15% הקלות במוסדות אקדמיים

11% הארכת חל"ד ושימור זכויות עובדת לאחר לידה בחל"ת

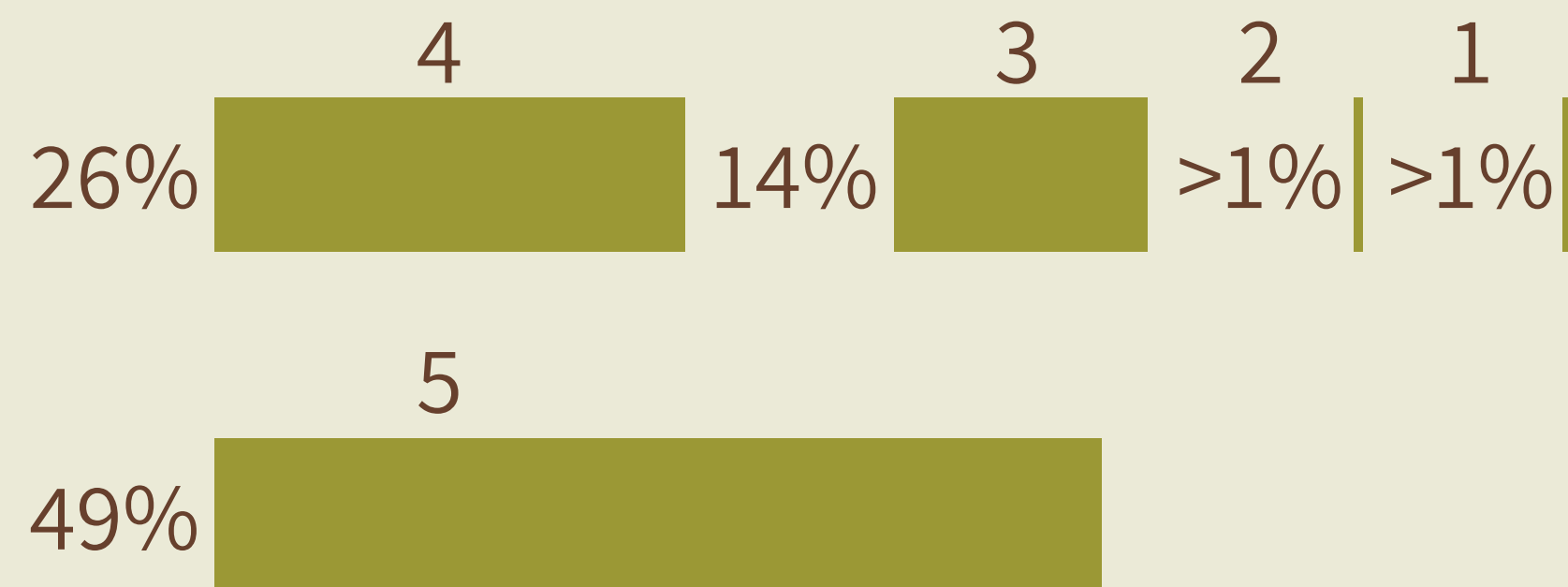
האם ישנה הרעה במצבכם הפיננסי או פגיעה בקריירה? האם ישנה הרעה במצבכם הזוגי? האם את חשה ירידה במצבך הנפשי?

"לצערי שגרת המלחמה מוכרת לנו בהתנהלות היום יומית, אני מנהלת את הבית הילדים ועבודה והוא 100% בצבא במקומות מסוכנים, המחיר הוא בנפש של שנינו, בקושי שלי להחזיק עבודה כי אין מי שיגבה יעזור עם הבית והילדים, אין הפסקות אין זמן שאפשר לנוח ולהירגע, שחיקה של שנינו, מחיר גם בזוגיות כשיש עומס על שנינו למרות שיש אהבה ואנחנו מאוד תומכים אחד בשניה, ילדים שגדלים בלי אבא רוב הזמן ואבא שמפספס את הילדים גדלים, נמצא במקומות מסוכנים עזה חברון שכם, איוש ועוד... מחיר בריאותי כתוצאה מסטרס ממושך חוסר שינה, תזונה לא איכותית, ככה אנחנו חיים בשגרה לא רק במלחמה. שנינו מסורים ועושים זאת מתחושת שליחות, יודעים לעמוד באתגרים ומוכנים לשלם את המחיר עבור הבית שלנו. בעקבות המלחמה המצב יותר קיצוני הוא נמצא בעזה ולא מגיע הביתה והתקשורת מינימלית לכן הפגיעה היא בעיקר בצד הנפשי כי אנחנו בד"כ מאוד מחזקים אחד את השני ונותנים כח לעמוד באתגרים ועכשיו זה חסר משמעותית"

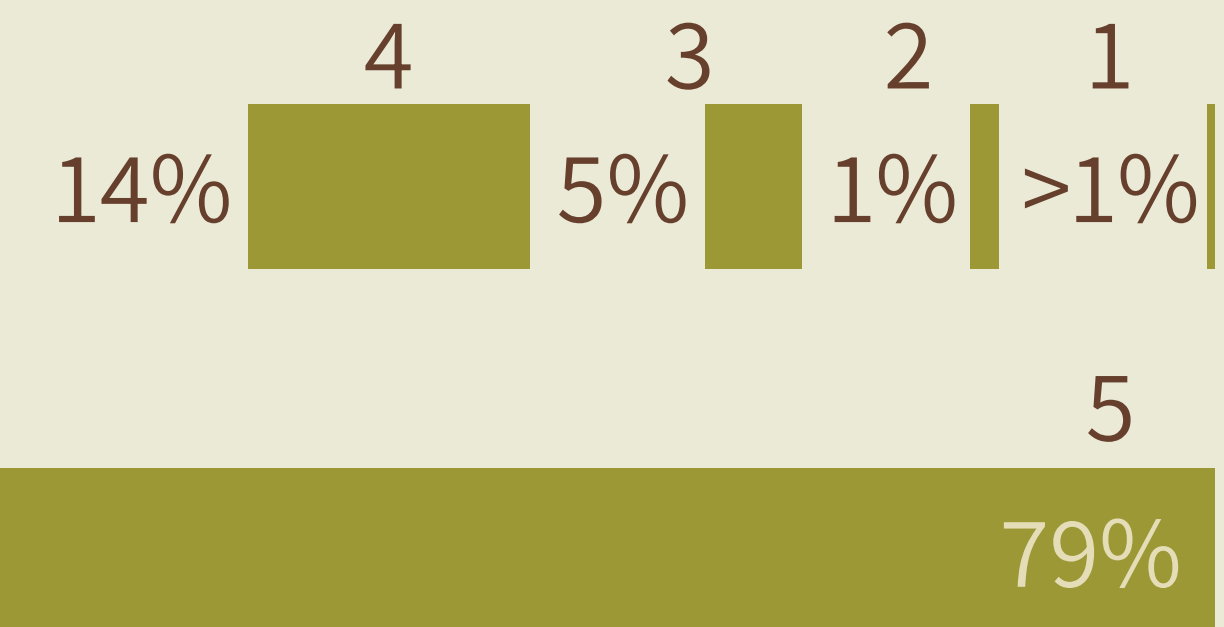
"אני עם תינוק קטן שהיה אמור להכנס למסגרת ובגלל המלחמה לא הכניסו ילדים חדשים כי אין מספיק מטפלות. חזרתי לעבודה אבל אני עובדת רק לילות כי אין מי שיהיה עם התינוק וההורים שלי עם הילדים, אבל אני בלי שעות שינה ועם משכורת ממש בדיחה כי אני לא יכולה לעבוד יותר מ-2 לילות וכרגע אני על סף לצאת לחל"ת או להתפטר כי לא מצליחה להחזיק פיזית וזה פשוט לא שווה את המשכורת"

עד כמה את חווה פגיעה לנוכח הפערים מול העזרה וההטבות שמקבלות משפחות אנשי המילואים במסגרות השונות?

עד כמה חשובה לך ההכרה בקושי שלכם כמשפחה של איש קבע?

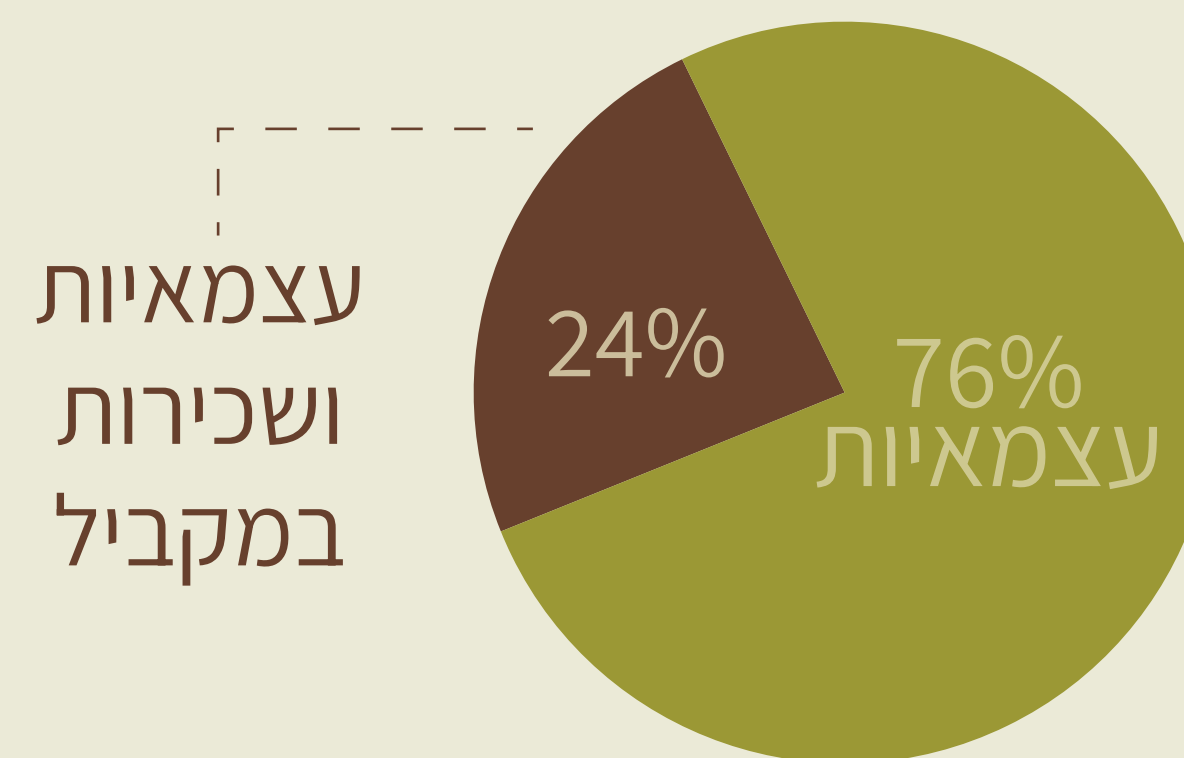
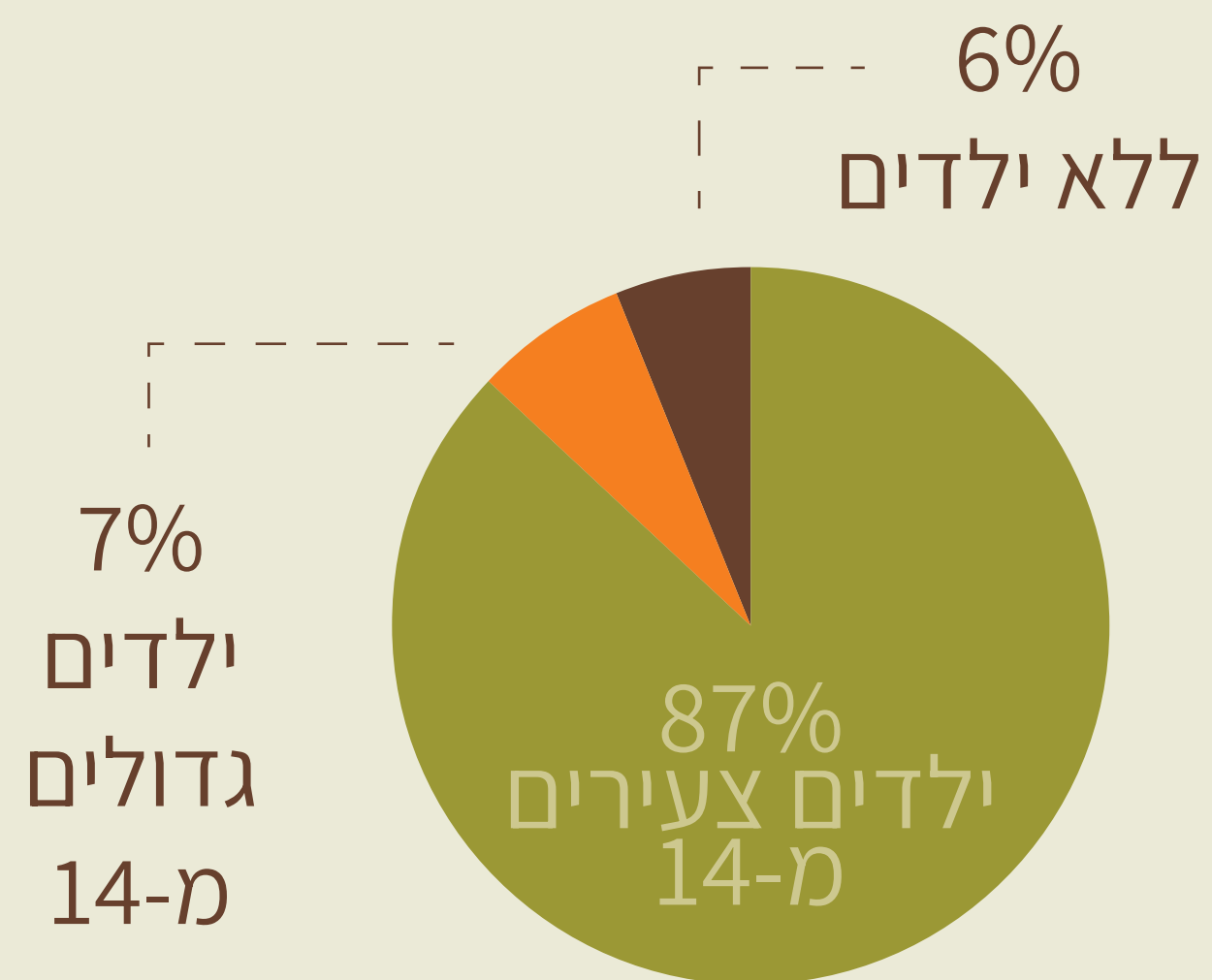
1 - במידה מעטה מאוד | 5 - במידה רבה מאוד

אני נמצאת בקבוצת העוגן למשפחות המילואים ורואה את הסיוע העצום וההכרה שהם מקבלים גם מבחינה ציבורים וגם מדינית וצבאית! כשאני כאשת איש קבע כבר 17 שנה פשוט נשארתי שקופה ללא קול, חסרת אונים בקושי הגדול והתמודדות היומיומית בלי שאף גורם רשמי יתייחס אלינו. זה מבייש אותי זה מקטין את הערך שלי ושל בעלי שמשרת עבור המדינה והצבא שלא נותנים לו קול!!!

"השנה האחרונה גרמה לי לתחושה קשה מאוד. אם עוד לפני המלחמה קראו לנו בוגדים, אוכלי חינם ועוד דברים טובים אחרים ולא ראו את ההקרבה שלנו בשגרה אז עכשיו גם בשיאה של מלחמה לא מכירים בנו, גם לא רואים את ההקרבה וגם מרימים למילואים ולמשפחות המילואים כשאותנו שמים בצד ולא זכאיות לכלום ושום דבר."

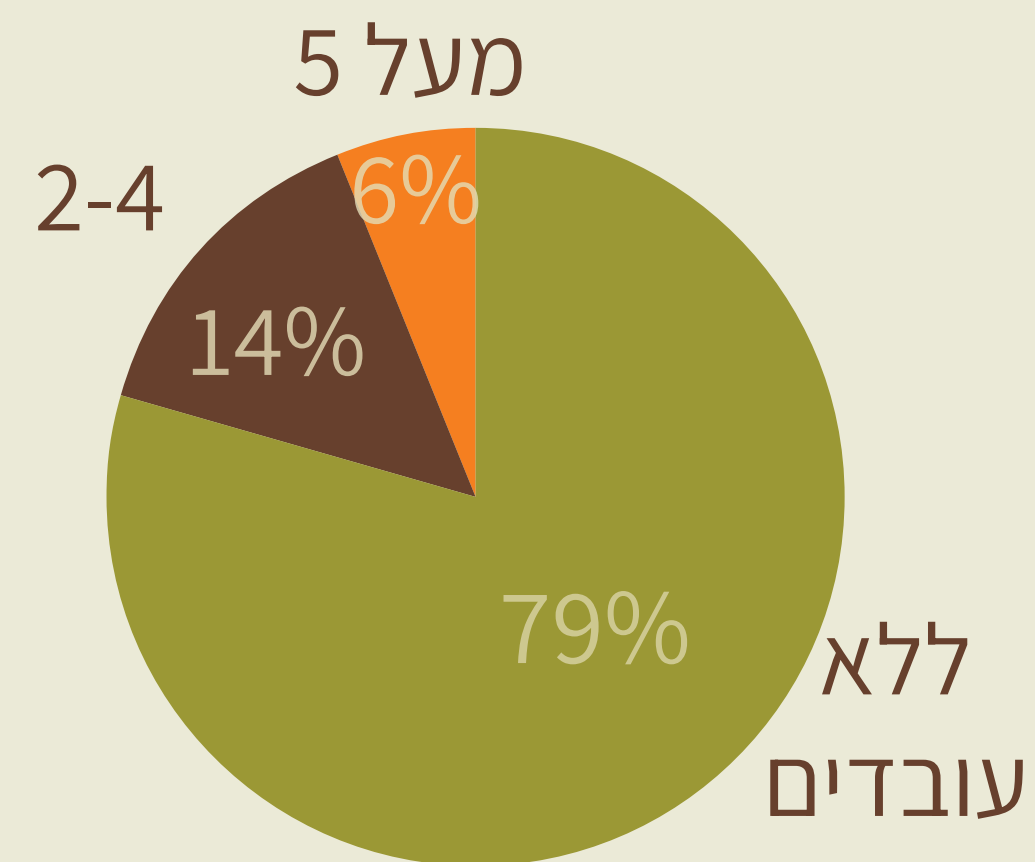

מיהן העצמאיות הנשואות לאנשי קבע?

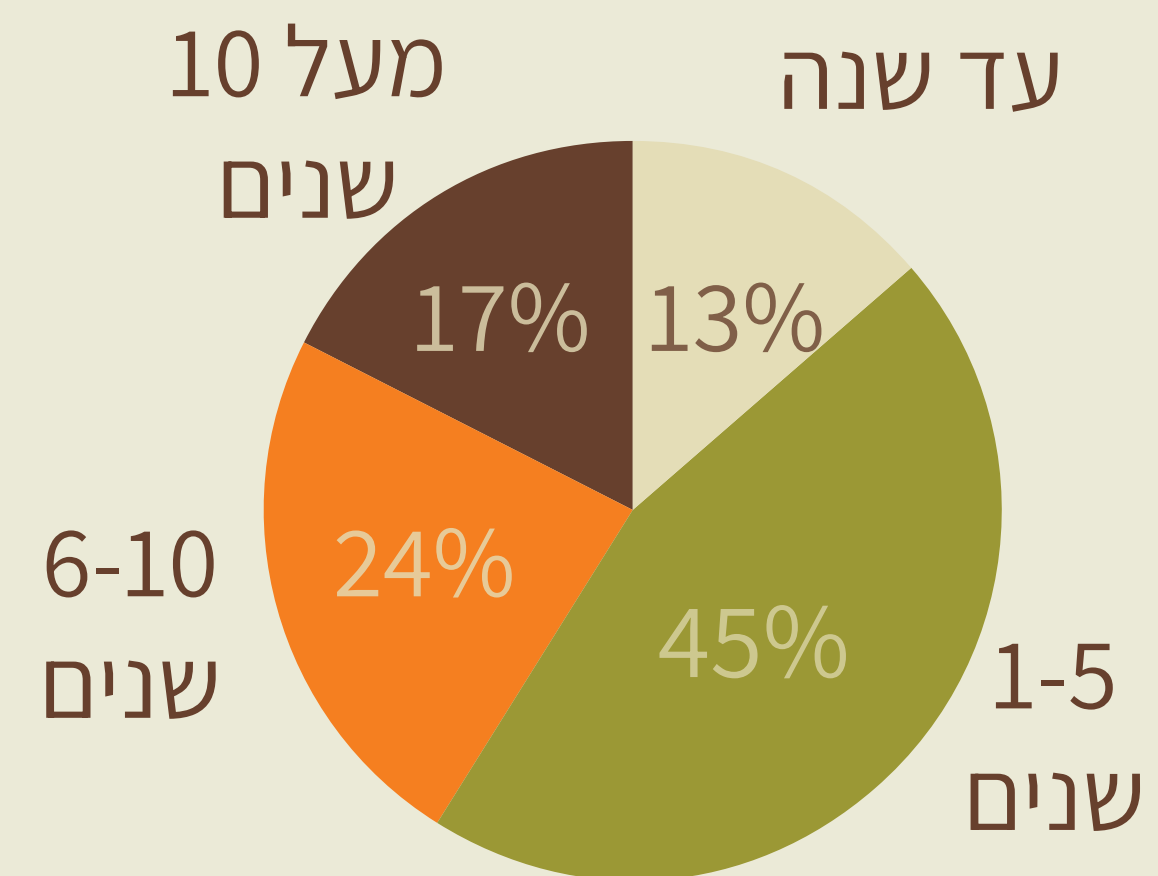

על העסק

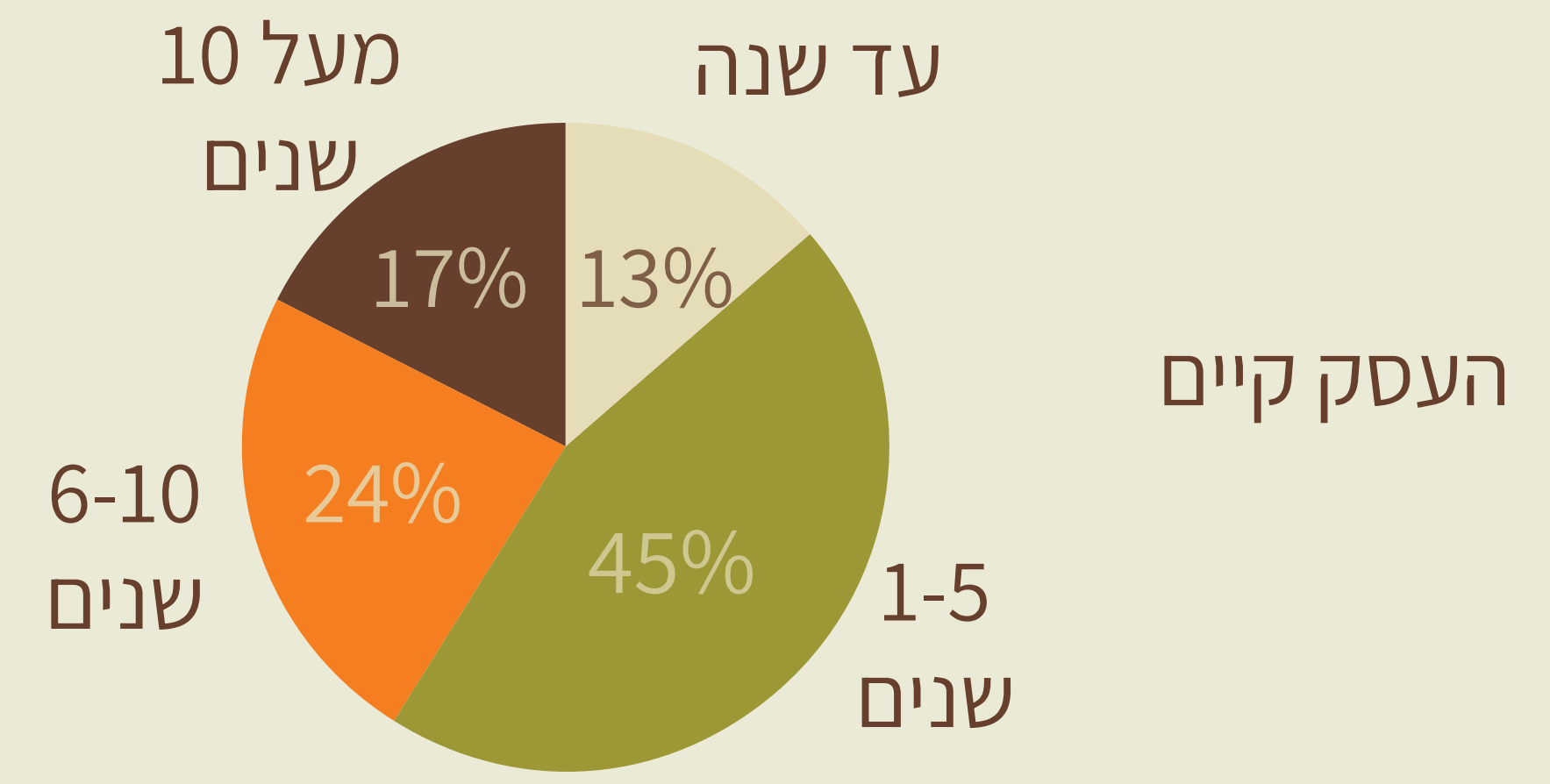
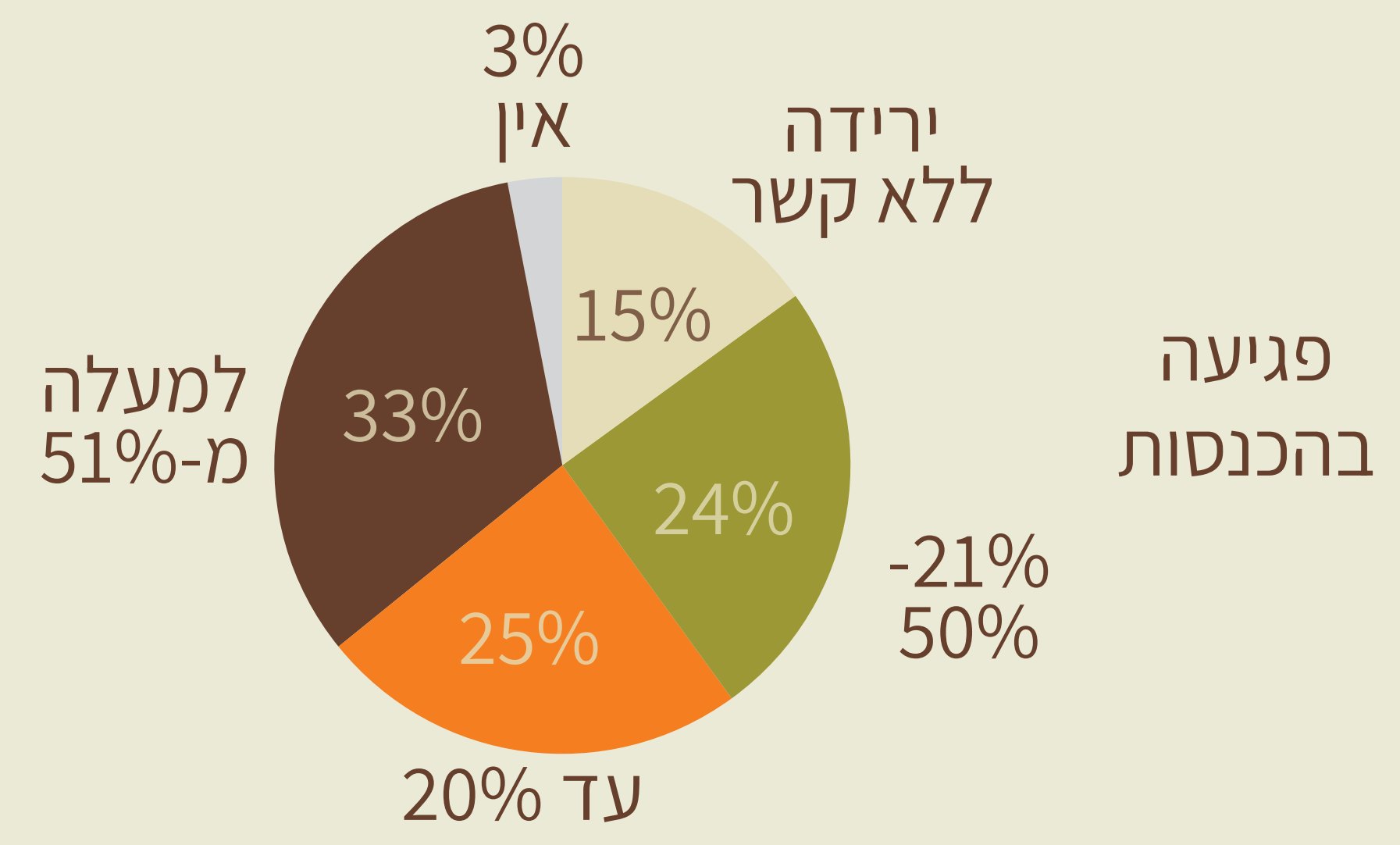
מספר עובדים

העסק קיים

בעקבות המלחמה

ועם זאת, כשליש חשבו לסגור את העסק בעקבות המצב והיעדרות בן הזוג

31%

מהעסקים המצב נותר ללא שינוי אך 12% מהעסקים נאלצו לפטר/להוציא לחל"ת/להפסיק התקשרויות מול ספקים

66%

"התמודדות ממש ממש קשה. הרבה הכנסה איבדתי כיוון שבעלי לא בבית, ואני היחידה שיכולה להוציא ולהכניס את הילדים למסגרות (כי אין לי אף עזרה).. העסק שלי ירד להכנסה של פחות מ-50% מהרווחים שהיו לי לפני המלחמה. שלא לדבר על זה ששלושת הילדים שלי הם מתחת לגיל 8 מה שהופך את ההתמודדות היומיומית לקשה הרבה יותר."

"המציאות היא ללא ספק מאתגרת, הן בטיפול בילדים והיקף שעות של משרתי הקבע בבסיס. בנוסף העסק שלי ממוקם הישוב מפונה שאין לי אפשרות גישה וגם סחורה שניידתי לבית המלון בו אני מפונה לא נמכרת עקב אי אפשרות להשאיר תינוקת וילדות צעירות לבד. וגם לאור המציאות של היותנו מפונים בחדר במלון שלא מאפשרת פניות ויציבות להמשכיות עסקית"

"מאוד קשה לי. גם קשה לעבוד מבחינה נפשית, אני דואגת לבעלי ולחוצה. אני לא יכולה לקחת עבודות כמו לפני המלחמה, כך שהכנסה שלי נפגעה עמוקות. קיבלתי פיצויים מהמדינה על חודש אוקטובר, אבל בנובמבר ודצמבר לא יכולתי לקחת עבודות כי שעות העבודה שלי מאוד מוגבלות. אני עם שני ילדים מתחת לגיל 3, ומאוד קשה להיות עצמאית ולתפעל את הבית כרגיל."

"מאז תחילת אוקטובר כף רגלי דרכה בעסק פעמיים. זה אומר הכל."

ועוד ועוד עדויות, על הקשיים בבית, עם הילדים, על הקשר לעסק והפגיעה בו, על הצורך לתמרן ולקחת עזרה בתשלום ואפילו לעבור לגור אצל הסבים.

משפחה וצבא רק ביחד באמת ננצח!

